

Sygn. akt IV Uz 10/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2023r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Załęska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania M. G.

o decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 12.03.2020r., Nr (...)

o zasiłek chorobowy

na skutek zażalenia pełnomocnika wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 28.11.2022r., sygn. akt IV Ua 25/22

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **przyznać od Skarbu Państwa – Sądowi Okręgowemu w Sieradzu na rzecz adw. M. M. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym, przy czym powyższa kwota obejmuje podatek VAT.**

Sygn. akt Uz 10/22

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 28.11.2022r., sygn. akt IV Ua 25/22, Sąd Okręgowy w Sieradzu odmówił przywrócenia terminu do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z 31.03.2022r., sygn. akt IV U 110/20 i odrzucił apelację.

Powyższe postanowienie zapadło po następujących ustaleniach i ocenie prawnej:

W dniu 31.03.2022r., na posiedzeniu jawnym, Sąd Rejonowy w Sieradzu ogłosił wyrok w sprawie z odwołania M. G. od decyzji ZUS z 12.03.2020r. M. G. była reprezentowana przez ustanowionego z urzędu pełnomocnika. Po dwukrotnym awizowaniu, przesyłka zawierająca odpis wyroku z uzasadnieniem, przesłana pełnomocnikowi odwołującej na jego wniosek, została zwrócona i uznana za doręczoną z dniem 13.05.2022r. (k. 92-93/akta sprawy).

W dniu 8.09.2022r., M. G. złożyła apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z 31.03.2022r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. W uzasadnieniu podniosła, iż niezłożenie apelacji w terminie było spowodowane zaniechaniem pełnomocnika, który nie kontaktował się z nią i nie poinformował o otrzymaniu wyroku wraz z uzasadnieniem.

Przechodząc do rozważań prawnych, Sąd Okręgowy powołał się na liczne i ugruntowane orzecznictwo dotyczące przepisu art. 168§1 k.p.c., zgodnie z którym niezachowanie terminu przez pełnomocnika procesowego należy traktować jako zaniechanie samej strony. Ta ostatnia nie może zatem twierdzić, że nie ponosi odpowiedzialności za działanie pełnomocnika. Błąd procesowy pełnomocnika, w szczególności jego zawinione zaniechanie, obciąża stronę. Wniosek o przywrócenie terminu nie może w konsekwencji opierać się na wskazaniu, że dokonania czynności

procesowej zaniechała nie strona, lecz jej pełnomocnik. W ramach obowiązków pełnomocnika mieści się m.in. udzielenie stronie informacji o możliwości skorzystania ze środka odwoławczego jako informacji odnoszącej się do orzeczenia, które wydane zostało w postępowaniu objętym umocowaniem tego pełnomocnika. W razie niedopełnienia tego obowiązku strona co do zasady nie może powoływać się na niezawinione przez nią niedotrzymanie terminu złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie jej uzasadnienia orzeczenia. Na gruncie art. 118§2 k.p.c. umocowanie pełnomocnika ustanowionego z urzędu nie wygasa z chwilą wydania wyroku, lecz obejmuje uprawnienie do złożenia wniosku o sporządzenie oraz o doręczenie uzasadnienia orzeczenia. Przechodząc na grunt rozpoznawanej sprawy i oceniając przesłanki z art. art. 168§1 k.p.c. , Sąd Okręgowy uznał, że wniosek odwołującej o przywrócenie terminu do złożenia apelacji nie zasługuje na uwzględnienie. Wynika to z faktu złożenia apelacji po terminie zakreślonym przez art. 369§1 k.p.c. Skoro ostatnim dniem na wniesienie apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu był dzień 27.05.2022r., to apelacja złożona 8.09.2022r., jako spóźniona podlegała odrzuceniu na podstawie art. 373§1 k.p.c.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pełnomocnik wnioskodawczynie ustanowiony z urzędu. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucał: naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 373§1 kpc, art. 168§1 kpc w zw. z art. 169§1 i 2 kpc, sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego, polegające na błędnym uznaniu, że wniosek odwołującej o przywrócenie terminu nie zasługuje na uwzględnienie oraz że strona ponosi odpowiedzialność za działanie pełnomocnika pomimo, że M. G. w piśmie do sądu z 5.08.2022r. wskazała, że nie może skontaktować się z pełnomocnikiem, wniosła o udzielenie informacji o sprawie, a po uzyskaniu informacji zwrotnej niezwłocznie złożyła apelację wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jej wniesienia. W ocenie żalącej, wnioskodawczynie dochowała terminu do wniesienia apelacji. Odwołująca nie miała kontaktu z pełnomocnikiem, który nie poinformował jej o stanie sprawy oraz o niewniesieniu środka odwoławczego. Po otrzymaniu informacji w dniu 5.09.2022r., że pełnomocnik po złożeniu wniosku o uzasadnienie i zapoznaniu się z aktami sprawy nie podjął żadnych czynności, złożyła niezwłocznie w dniu 8.09.2022r. wniosek o przywrócenie terminu wraz z apelacją. Działaniom M. G. nie można więc zarzucić braku dostatecznej staranności i dbałości o własne interesy, gdyż podjęła próbę kontaktu z pełnomocnikiem wysyłając sms w dniu 7.07.2022r. (w tym dniu pełnomocnik złożył wniosek o udostępnienie akt sprawy), jak również niezwłocznie po uzyskaniu wiedzy o niewniesieniu apelacji, dopełniła czynności zmierzających do uchylenia skutków tego zaniechania.

Do zażalenia załączono wydruk sms z telefonu M. G., jako dowód na fakt podjęcia próby kontaktu z pełnomocnikiem.

Wskazując na powyższe, pełnomocnik z urzędu wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przywrócenie terminu do wniesienia apelacji oraz rozpoznanie apelacji, z ostrożności procesowej o przeprowadzenie rozprawy apelacyjnej, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zasądzenie na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielone odwołującej z urzędu według norm przepisanych, oświadczając, że nie zostały one uiszczone w całości ani w części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Odwołująca zarzuca błędne jest stanowisko żalącej co do naruszenia przepisów wskazanych w zażaleniu. Sąd Okręgowy prawidłowo odkodował przesłanki przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej z art. 168§1 k.p.c. i prawidłowo ocenił przywołany, niesporny materiał dowodowy. brak podstaw wywiódł podstawy do uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji i skutkowało odrzuceniem apelacji.

Sąd II instancji w pełni podziela ustalenia Sądu Okręgowego i jego ocenę , że w sprawie nie zaistniała przesłanka z art.168§1 k.p.c. do przywrócenia odwołującej się terminu do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z 31.03.2022r., sygn. akt IV U 110/20., co skutkowało odrzuceniem apelacji jako wniesionej z uchybieniem ustawowego terminu. Odwołująca się nie wykazała okoliczności przemawiających za uwzględnieniem wniosku o przywrócenie terminu po myśli w.w art. 168§1 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą, jeżeli strona jest reprezentowana przez pełnomocnika, przy ustalaniu jej winy w niezachowaniu terminu należy mieć na względzie działania pełnomocnika. W rezultacie strona ponosi konsekwencje zaniedbań w dotrzymaniu terminu popełnionych przez pełnomocnika. Innymi słowy, zaniedbania w dotrzymaniu terminu popełnione przez pełnomocnika, wykluczają uznanie braku winy strony w niezachowaniu terminu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 15.03.2000r., II CKN 554/00 i postanowienie Sądu Najwyższego z 1.12.2011r., I CZ 130/11 oraz cytowane w nim orzecznictwo).

Trzeba wskazać, iż w orzecznictwie bardzo restrykcyjnie podchodzi się do usprawiedliwiania uchybień ustawowych terminów dokonanych przez profesjonalnych pełnomocników. W judykaturze wskazuje się, iż nawet choroba profesjonalnego pełnomocnika nie zwalnia sama przez się z obowiązku należytej staranności, jest ona bowiem okolicznością, której ewentualność wystąpienia w zasadzie można i należy przewidzieć w prowadzonej działalności zawodowej, podejmując właściwe działania organizacyjne, zabezpieczające interesy klientów. Ponadto wskazuje się, iż profesjonalny pełnomocnik planując wniesienie apelacji, czy dokonanie innej czynności procesowej, musi uwzględnić, kierując się zwykłym doświadczeniem życiowym, że w okresie biegu terminu mogą nastąpić czasowe przeszkody - związane chociażby z wykonywaniem zastępstwa procesowego na rzecz innych stron albo wynikające ze zwykłych zdarzeń życiowych, w tym także z krótkich niedyspozycji zdrowotnych - utrudniające mu sporządzenie i wniesienie apelacji w ostatnim dniu terminu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 18.07.2012r., III CZ 42/12).

W związku z powyższym, w ocenie Sądu II instancji zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, co skutkuje oddaleniem zażalenia na podstawie art. 397§3 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym orzeczono na podstawie §10 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.) w zw. z §4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U 2019.18 t.j.), biorąc pod uwagę wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 23.04.2020r. (sygn. SK 66/19, OTK-A 2020/13; Dz. U. z 2020r. poz. 769).